Απριλης '86

τευχος 3

το ουρλιαχτο

αντιεξουσιαστικη εκδοση παλης για το δικαιωμα στη ζωη

Αφού το σημερινό περιβάλλον που υποχρεώνει τους περισσότερους ανθρώπους να ζουν μέσα στη μιζέρια διατηρείται με την βία, υποστηρίζουμε και προετοιμαζόμαστε για την βία.

ΑΜΑΛΙΑΔΑ

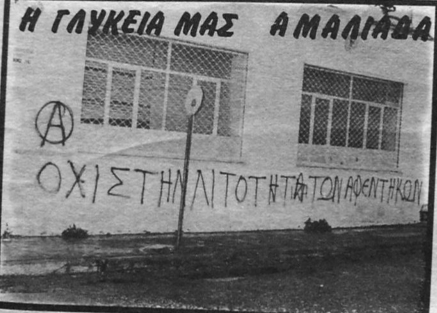

Το μόνο σύνθημα που γράφτηκε για τα οικονομικά μέτρα της κυβέρνησης στην Αμαλιάδα.

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί μια σκιαγράφηση του τρόπου ζωής και μια αναφορά στα ζητήματα της Αμαλιάδας. Δεν ζητάμε από τους αρμόδιους να βελτιώσουν τις συνθήκες μιζέριας της Αμαλιάδας, γιατί φυσικά, πιστεύουμε ότι μόνο μέσα απ' την εξέγερση και την αυτοοργάνωση του ο λαός μπορεί να καλυτερέψει την ίδια του τη ζωή.

Αμαλιάδα. Το δεύτερο αστικό κέντρο του νομού μας που δεν είναι τίποτα παραπάνω από μια συνηθισμένη μικροαστική πόλη που μπορεί να βρεθεί σε κάθε γωνιά της Ελλάδας. Χωρίς να λείπουν απ' αυτήν οι καινοτομίες της επαρχιώτικης ζωής, η Αμαλιάδα, έχει τις δικές της ιδιαιτερότητες και το δικό της ρυθμό ζωής.

Το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της απασχολείται σε αγροτικές εργασίες ενώ παράλληλα υπάρχει μια αρκετά μεγάλη μερίδα πληθυσμού που απασχολείται σε εργοστάσια, οικοδομές, βιοτεχνίες, χωρίς να λείπουν οι γραφειοκράτες, οι δημόσιοι υπάλληλοι και όλοι αυτοί που ανήκουν στον επιστημονικό κόσμο. Σαν επαρχιώτικη πόλη, που είναι, δεν έμεινε ανεπηρέαστη από το μεταναστευτικό ρεύμα που σάρωσε όλη την ύπαιθρο πριν από 20-30 χρόνια και έσπρωξε τον πληθυσμό της να μεταφερθεί στα αστικά-βιομηχανικά κέντρα για να μπορέσει να εξασφαλίσει δουλειά για επιβίωση. Τα τελευταία χρόνια όμως, η πόλη μας "εκσυγχρονίστηκε" και εμφανίστηκαν σ' αυτήν όλα τα χαρακτηριστικά του καταναλωτισμού και την μετέβαλαν από πόλη-αποκλειστική πηγή προμήθευσης εργατών και αγροτικών προϊόντων για τους Έλληνες και ξένους καπιταλιστές σε μια πόλη-μονάδα του εμπορευματικού συστήματος που λειτουργεί και ως αγορά που με τους μηχανισμούς της εξυπηρετεί τα συμφέροντα του καπιταλιστικού και του κρατικού κατεστημένου.

ΝΕΟΛΑΙΑ

Έτσι οι νέοι, ζώντας συνεχώς μέσα στην βιομηχανοποίηση και τον καταναλωτισμό, ενστερνίζονται παθητικά τις αξίες και την νοοτροπία που τυγχάνουν πλατύτερης κοινωνικής αποδοχής και αναγκάζονται να αρκούνται στις απολαύσεις που τους προσφέρονται, μεταβαλλόμενοι και οι ίδιοι σε μονάδες κατανάλωσης. Μέσα σ' όλο αυτό το φάσμα νεολαίας ξεχωρίζουν δυό μεγάλες ομάδες: Η εργαζόμενη νεολαία και η μαθητική. Η κάθε μια έχει τα δικά της χαρακτηριστικά και την δική της νοοτροπία χωρίς να λείπουν και τα σημεία ταύτισης.

Η εργαζόμενη νεολαία αναγκάζεται να δουλεύει κάτω από άθλιες συνθήκες εργασίας που χαρακτηρίζονται από χαμηλές αμοιβές, εκμετάλλευση ανήλικης εργασίας (ιδιαίτερα παιδιών 10-14 ετών) και ελλειπή μέτρα προστασίας από ενδεχόμενους κινδύνους της δουλειάς τους. Όσον αφορά την συμμετοχή των εργαζόμενων νέων στην διεκδίκηση των συμφερόντων της κοινωνικής-οικονομικής ομάδας στην οποία ανήκουν (συνδικαλισμός) πρέπει να σημειώσουμε ότι δέχονται παθητικά τον καθορισμό των ενεργειών τους απ' τους μεγαλύτερους, οι οποίοι ως επί το πλείστον, εξυπηρετούν συμφέροντα κομματικών οργανώσεων που έχουν σαν σκοπό τον εγκλωβισμό του συνδικαλιστικού κινήματος σε ρεφορμιστικές φόρμουλες πρακτικής. Η ενεργή συμμετοχή τους στην λήψη αποφάσεων και στις κινητοποιήσεις είναι πολύ μικρή και όταν υπάρχει δεν εκφράζεται με δικές τους πρωτοβουλίες αλλά απλά και μόνο με την υποστήριξη των γραμμών των κομμάτων στα οποία έχουν τυχόν ενταχθεί.

Το μεγαλύτερο μέρος της εργαζόμενης νεολαίας αν και αισθάνεται την καταπίεση, δεν προσπαθεί συνειδητά να ξεφύγει απ' αυτήν αλλά βρίσκει διέξοδο στην αποχαυνωτική-βιομηχανοποιημένη διασκέδαση που παρέχεται από το ίδιο το σύστημα με σκοπό το κέρδος.

Η μαθητική νεολαία, μπλεγμένη μέσα στα άθλια γρανάζια της παιδείας αναγκάζεται να δέχεται την τυποποιημένη γνώση που τις προσφέρει το εκπαιδευτικό κατεστημένο. Η εξουσιαστική θεώρηση όλων των μαθημάτων σπρώχνει τους μαθητές στον αποπροσανατολισμό, στην αδρανοποίηση και στην "φυσική" αποδοχή του "πρότυπου" του αστικού ατομικισμού, της αυθεντίας των καθηγητών και των ιεραρχικών δομών.

Τα ακατάλληλα κτίρια (ΚΕΤΕ), οι αυταρχικοί σύλλογοι των καθηγητών και η επαρχιώτικη νοοτροπία των μαθητών και καθηγητών που έχει σαν αποτέλεσμα τις διακρίσεις ανάλογα με την κοινωνική θέση των γονιών (τα παιδιά των "υψηλά κοινωνικά ισταμένων" αντιμετωπίζονται διαφορετικά από τα παιδιά των εργατών, αγροτών και γενικά όλων αυτών που υποτίθεται ότι ανήκουν στα χαμηλά κοινωνικά στρώματα) καθορίζουν τις σχέσεις και την ζωή των μαθητών στην πόλη μας. Το κράτος, βέβαια, στο βαθμό που εκσυγχρονίζεται έχει δώσει στους μαθητές την δυνατότητα του "συνδικαλισμού" και της υποθετικής συμμετοχής μέσα στην λειτουργία του σχολείου. Αυτό βέβαια δεν έχει βοηθήσει καθόλου τους μαθητές γιατί ο υποτυπώδης αυτός συνδικαλισμός και τα όργανά του (15μελή συμβούλια τμημάτων, αντιπρόσωποι σε επιτροπές) έχουν γίνει αντικείμενα εκμετάλλευσης των κομμάτων που θέλοντας να διευθύνουν και να καναλιζάρουν την δράση των μαθητών έχουν οδηγήσει σε διάσπαση το μαθητικό κόσμο ο οποίος κατά το μεγαλύτερο μέρος του δέχεται αδιαμαρτύρητα τις αποφάσεις των καθηγητών.

Από την άλλη πλευρά, δυστυχώς, οι μαθητές δεν εναντιώνονται σε όλη αυτή την κατάσταση που τους καταπιέζει, αν και αναμφισβήτητα την καταλαβαίνουν (απόδειξη τούτου είναι το ότι με κάθε τρόπο προσπαθούν να χάσουν μάθημα) γιατί οι μαθητές δεν έχουν σαν σκοπό την βελτίωση της παρούσας ζωής τους και την ανατροπή των καταπιεστικών γι αυτούς δομών αλλά αντίθετα οι μισοί απ' αυτούς φοιτούν στο σχολείο για να αποφύγουν όσο μπορούν ακόμα την ένταξή τους στην παραγωγή και οι άλλοι μισοί έχουν σαν στόχο το να περάσουν σε κάποια σχολή για να ξεφύγουν από την επαρχιακή ζωή και τα δεσμά της οικογένειας. Έτσι και οι μαθητές, όπως και οι εργαζόμενοι νέοι, αποκοιμιούνται με το ίδιο "χαπάκι" της εμπορευματοποιημένης-κονσερβοποιημένης διασκέδασης που προσφέρεται σε ειδικά διαμορφωμένους γι αυτό χώρους όπως παμπ, ντίσκο, καφετέριες κλπ.

ΩΡΙΜΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

Εκτός από τους νέους όμως ο πληθυσμός της Αμαλιάδας αποτελείτε από αρκετούς "ώριμους" που ζουν βυθισμένοι στον εφησυχασμό και απόλυτα προσκολλημένοι στις παραδοσιακές δομές της πατριαρχικής οικογένειας. Οι άνθρωποι αυτοί αρκούνται στις διακηρύξεις και τις υποσχέσεις των κομμάτων χωρίς να αναλαμβάνουν οι ίδιοι κάποιες πρωτοβουλίες για την καλυτέρευση του τρόπου ζωής τους και πιστεύουν πως η ψήφος που διαθέτουν, είναι το μόνο τους όπλο για τον καθορισμό της ζωής τους. Οι περισσότεροι δε απ' αυτούς είναι προσκείμενοι αν όχι ενταγμένοι, σε κάποιο από τα μεγαλύτερα κόμματα, τα οποία υποστηρίζουν έχοντας σαν γνώμονα το προσωπικό και όχι το κοινωνικό συμφέρον. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι αν και τυπικά η γνώμη της γυναίκα καθορίζεται μόνο από την συνείδησή της στην πραγματικότητα, επειδή η κοινωνία μας είναι πατριαρχική, η πολιτική γνώμη των γυναικών εξαρτάται απ την αντίστοιχη του άντρα (πατέρα ή συζύγου).

Το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους οι "ώριμοι" το περνάνε προσπαθώντας να αποκτήσουν όσο το δυνατόν περισσότερα χρήματα και δύναμη ώστε να μπορέσουν να καταξιωθούν κοινωνικά και να αποκτήσουν όσα υλικά αγαθά που "να κάνουν τη ζωή τους καλύτερη". Όλα αυτά έχουν σαν αποτέλεσμα τη συσσώρευση προβλημάτων και την συνακόλουθη δημιουργία άγχους με μοναδικό τρόπο διαφυγής την εμπορευματοποιημένη διασκέδαση που προσφέρεται από τα κάθε είδους καφενεία, μπαρ, μπουζούκια κλπ. Αν και ουσιαστικά τα περισσότερα είδη διασκέδασης θεωρούνται αντρικά προνόμια και οι μόνες μέρες, που μπορούμε να πούμε ότι "διασκεδάζουν" οι γυναίκες είναι αυτές που συμπίπτουν με θρησκευτικές και άλλες γιορτές. Πέρα από αυτά, οι ώριμοι άνθρωποι, γεμάτοι προβλήματα από την εργασία τους όντως φορείς της επαρχιώτικης νοοτροπίας που θέλει τους ανθρώπους δέσμιους της οικογενειακής ηθικής και υποταγμένους στα παραδοσιακά ήθη και έθιμα, εμποδίζουν τις όποιες προοδευτικές ενέργειες των νέων, [illegible] τροχοπέδη για την "ανέλιξη" του επαρχιώτικου τρόπου ζωής.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ "ΖΩΗ"

Στην πόλη μας η πολιτιστική κίνηση είναι μικρή και στο βαθμό που υπάρχει δίνεται με τέτοιο τρόπο που να μην αμφισβητούνται οι καθιερωμένες αξίες και ως επί το πλείστον, με μόνο σκοπό το κέρδος.

Οι κινηματογράφοι προβάλλουν κυρίως εμπορικά έργα, και πιό συγκεκριμένα: καράτε, πορνό, ανοησίες επιστημονικής φαντασίας, ανούσιες κωμωδίες κλπ.

Κατά αραιά χρονικά διαστήματα κάνουν την εμφάνισή τους στην πόλη μας περιοδεύοντες θίασοι, που στη μεγάλη τους πλειοψηφία παρουσιάζουν θεατρικές παραστάσεις, από τις οποίες λείπει ο κοινωνικός προβληματισμός. Εποχιακά υπήρξαν και κάποιες τοπικές πρωτοβουλίες στο χώρο του θεάτρου, οι οποίες όμως χαρακτηρίζονταν είτε από διάθεση προσωπικής προβολής των μελών που τις απάρτιζαν, είτε από προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων για προβολή κομματικών συμφερόντων.

Στον χώρο της ΡΟΚ μουσικής, τον τελευταίο καιρό, υπάρχει μια ενδιαφέρουσα κίνηση, καθώς έχουν ήδη δημιουργηθεί δύο συγκροτήματα και μια παρέα τριών παιδιών που παίζει σε μια ΠΑΜΠ της πόλης μας· ακόμα δεν λείπουν και άλλες προσπάθειες στον χώρο αυτής της μουσικής, που όμως μέχρι στιγμής βρίσκονται στο στάδιο της προετοιμασίας.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Εδώ και μερικά χρόνια στην πόλη μας έχει δημιουργηθεί ένας σύλλογος γυναικών. Από τις ενέργειες του βγαίνει σαν συμπέρασμα ότι σκοπός του δεν είναι η προώθηση της απελευθέρωσης της γυναίκας, αλλά η διενέργεια πολιτιστικών εκδηλώσεων και η ίδρυση βρεφοκομικών σταθμών. Αυτά όμως δεν έχουν κανένα ουσιαστικό αντίκτυπο στον γυναικείο πληθυσμό της Αμαλιάδας.

Οι νέες της πόλης μας, βλέποντας ότι δεν μπορούν να περιμένουν βοήθεια από τους μαζικούς φορείς, τις γυναίκες μεγαλύτερης ηλικίας και τους άνδρες όσον αφορά την βελτίωση της θέσης τους, προσπαθούν να λύσουν μόνες τους τα προβλήματα τους, και στον βαθμό που έχουν συνειδητοποιήσει

συνέχεια στην σελ. 2

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ο ρόλος του χαφιέ - μπάτσου είναι να μπαίνει εμπόδιο σε κάθε κίνηση που γίνεται προς την επανάσταση με διάφορους τρόπους.

Στην πόλη μας, την Αμαλιάδα, οι μπάτσοι έχουν αρχίσει να διαδίδουν ότι κάποιοι "παίρνουν" και διακινούν ναρκωτικά και στην συνέχεια κάνουν ανώνυμα τηλεφωνήματα σε σπίτια παιδιών και τρομοκρατούν τους γονείς τους. Μέσα στα ονόματα που ξεφωνίζουν οι μπάτσοι είναι και ονόματα ατόμων που γράφουν στο Ουρλιαχτό. Με τον συκοφαντικό αυτό τρόπο προσπαθούν να μας βάλουν στο περιθώριο.

Τους λέμε ότι οι συκοφαντίες που διαδίδουν δεν θα καταφέρουν να μας φιμώσουν το στόμα, αλλά αντίθετα αφήνουν περιθώρια να καταλάβουν όλοι και να ζήσουν από κοντά τον ρόλο που παίζουν.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΜΑΛΙΑΔΑΣ

για ενα κινημα ειρηνης

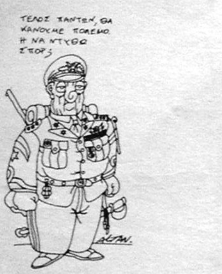
ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ, ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΟΛΕΜΟ Η ΝΑ ΝΤΥΘΩ ΣΠΟΡ;

Ζούμε στα 1986. Η εποχή μας περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη στο παρελθόν. Χαρακτηρίζεται από πολύ μεγάλη ποικιλία σχεδίων, προβληματισμών, ανησυχιών και φόβων σχετικά με το μέλλον της ανθρωπότητας. Οι άνθρωποι σήμερα ζούν μέσα στο φόβο με την αβεβαιότητα ζωγραφισμένη στα πρόσωπα τους. Ολο το ανθρώπινο γένος ζεί την τρομερή απειλή ενός τρίτου παγκόσμιου πολέμου στον οποίο αναμφίβολα θα γίνει χρήση των πυρηνικών εξοπλισμών με αποτέλεσμα τον αφανισμό της ανθρωπότητας.Φαίνεται πως οι δυο πρώτες δοκιμές της ατομικής βόμβας στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι δε συνέτισαν καθόλου τους λαούς της γής, που αντί να σταματήσουν κάθε πόλεμο συνεχίζουν να επιδίδονται σε κυνηγητά εξοπλισμών και κυριαρχούμενοι από σωβινιστικές τάσεις, οδηγούνται στην αυτοκαταστροφή. Τα περιθώρια όμως στενεύουν ασφυκτικά·τα πυρηνικά όπλα που υπάρχουν σήμερα αρκούν να καταστρέψουν την γη 50 φορές κι εμείς δεν κάνουμε τίποτα.Δεχόμαστε να καθορίζουν τις τύχες μας αλλά και όλου του κόσμου οι δυο υπερδυνάμεις.

Αρνούμαστε στην παθητική παρακολούθηση του φαινομένου της καθημερινής εξάπλωσης του ανθρώπου χωρίς καμιά ουσιαστική ενέργεια διαμαρτυρίας.

Αρκούμαστε σε ειρηνιστικές διαδηλώσεις και αντιπυρηνικές,σε ψηφίσματα και διακυρήξεις που όμως δεν έχουν κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα,διότι οι διεκδικήσεις τους αφορούν ένα μικρό μέρος της γης μόνο και κυρίως διότι, όλες αυτές οι διαμαρτυρίες σταματάνε στο ζήτημα των πυρηνικών εξοπλισμών, αφήνοντας απείρακτο το κοινωνικό σύστημα που τους συντηρεί και τους χρειάζεται.

Αυτό, βέβαια, συμβαίνει εξ αιτίας του οτι τα ελατήρια των πιο πολλών από τις παραπάνω ενέργειες διαμαρτυρίας είναι στενού κομματικου χαρακτήρα και σκοπό έχουν περισσότερο τη δημιουργία εντυπώσεων σχετικά με την δύναμη κάποιου κόμματος παρά την επίτευξη συγκεκριμένων αποτελεσμάτων. Αλλά ούτε καν υπάρχουν οι δυνατότητες επηρεασμού των υπερδυνάμεων διαμέσου ειρηνιστικών κινητοποιήσεων. Χρειάζεται κάτι άλλο, ένας άλλος τρόπος δράσης με πιο πλατιές και πιο ουσιαστικές διεκδικήσεις Χρειάζεται η συνένωση όλων των λαών, που έχουν συνειδητοποιήσει τον τρομερό κίνδυνο της πυρηνικής απειλής, και η δημιουργία ενός διεθνιστικού κινήματος ειρήνης που δεν θα έχει σαν σαν στόχο μόνο τον περιορισμό των πυρηνικών όπλων, αλλά ακόμη και την αχρήστευση αυτών που έχουν ήδη κατασκευασθεί, ενώ σαν απώτερους σκοπούς θα πρέπει να θέσει την όσο το δυνατόν πιο πλατιά πληροφόρηση των ανθρώπων πάνω στις πραγματικές αιτίες (οικονομικές, πολιτικές) των υποτιθέμενων εθνικών διαφορών και την κατάργηση των συνόρων.

Φυσικά η δράση ενός τέτοιου κινήματος δεν μπορεί να περιοριστεί μόνο σε ανούσιες διαυρήξεις και ενέργειες διαμαρτυρίας αλλά χρειάζεται να επεκταθεί σ'ένα ευρύτερο φάσμα πιο άμεσων και πιο δυναμικών κινητοποιήσεων όπως οι απεργίες σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, οι καταλήψεις των χώρων όπου βρίσκονται εγκατεστημένα όπλα ή πολιορκίες κέντρων στρατιωτικών αποφάσεων και γενικότερα όλων των ειδών οι προσπάθειες οι οποίες θα έχουν προοπτικές επίτευξης "απτών" αποτελεσμάτων.

ΟΧΙ ΣΤΟ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟ
ΚΑΤΩ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΑ

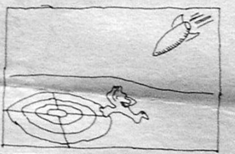

ο μυθος των ναρκωτικων

Τις τελευταίες δεκαετίες του αιώνα των τοξικών ουσιών, [illegible] τα "ήρεμα νερά" νερά της ανθρώπινης κοινωνίας τα λεγόμενα ναρκωτικά. Η χρήση τους γίνεται από ανθρώπους όλων των ηλικιών και τις περισσότερες φορές από ώριμους ανθρώπους και όχι από νέους όπως θέλουν μερικοί να λένε. Τα ναρκωτικά δεν χρησιμοποιούνται τόσο σαν τρόπος επίλυσης κάποιου προβλήματος (οικονομικό, οικογενειακό κτλ) όσο σαν μια μέθοδος πάταξης της ψυχολογικής ανοίας (που είναι χαρακτηριστικό των εύπορων τάξεων) ή σαν ένας τρόπος διάβρωσης των πιό επικίνδυνων για το κατεστημένο κινημάτων. Αυτές οι καταστρεπτικές για τον ανθρώπινο οργανισμό ουσίες φέρνουν τον αργό θάνατο στα θύματα τους και συνάμα την πολιτική τους αδρανοποίηση.

'Αρα, η διακίνηση των ναρκωτικών φέρνει τεράστια κέρδη σ'αυτές τις ασπόνδυλες υπάρξεις που ονομάζονται καπιταλιστές, αλλά έχει και πολιτική χροιά. (Τα ναρκωτικά καλλιεργούνται "παράνομα" σε πολλές χώρες, σε μεγάλες εκτάσεις. Παράλληλα, πολλές απ'αυτές τις "παραγωγές" χώρες, χρησιμοποιούν την απαγόρευση της διακίνησης τους στις χώρες που τα εισαγάγουν σαν μέσον εκβιασμού αυτών.Την ιδέα της ευρείας διακίνησης των ναρκωτικών, πρώτα την υιοθέτησε ο καπιταλισμός των ΗΠΑ. Βλέποντας τα προοδευτικά κινήματα να παίρνουν ριζοσπαστικές θέσεις για την επίλυση των διαφόρων προβλημάτων, άφησαν εσκεμμένα ελεύθερη την "είσοδο" των ναρκωτικών, ενώ προπαγάνδισαν την στάση του τότε ιδανικού νέου από τα μέσα της μαζικής ενημέρωσης, δίνοντάς του χαρακτηριστικά αμέτοχου και άκακα φιλελεύθερου ατόμου. Με αυτό τον τρόπο κατάφεραν τις επόμενες δυο δεκαετίες να εξαλείψουν ή εάν όχι, να διαστρεβλώσουν σχεδόν όλα αυτά τα κινήματα,ενώ αργότερα για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας τα χρησιμοποιούσαν σαν αίτια των εγκληματικών κατασταλτικών ενεργειών τους.Στη συνέχεια και άλλες αδελφές χώρες "παραδειγματίστηκαν" απ'αυτή την μέθοδο διακίνησης των ναρκωτικών. Μια απ'αυτές τις χώρες είναι και η Ελλάδα, που υπονόμευσε με τον "παραδοσιακό" πια τρόπο τα διάφορα ελευθεριακά κινήματα, όπως και το κίνημα των αντιεξουσιαστών. Καλλιέργησε στις αλλοτριωμένες λαϊκές μάζες τον μύθο της χρήσης των ναρκωτικών από τους αντιεξουσιαστές με απώτερο στόχο να μαζικοποιήσει και τους τελευταίους ασυμβίβαστους, έτσι ώστε να τους μεταβάλει σε άβουλα όντα,τα οποία θα κρατούν μια παθητική στάση απέναντι σε κάθε πολιτική και κοινωνική εξέλιξη, η οποία θα στρέφεται ενάντια στα λαϊκά συμφέροντα και θα αυξάνει τις προσόδους αυτών των καθαρμάτων.

Αλλά και με τα ναρκωτικά θα δικαιολογούνται οι τόσες δολοφονίες, ληστείες, με τις οποίες αγανακτισμένα τα άτομα που είναι άνεργοι (εξ αιτίας της ασυδοσίας του ντόπιου καπιταλισμού) προσπαθούν απεγνωσμένα να εξασφαλίσουν τα προς το ζην. 'Ετσι το κράτος διαδίδει στον ελληνικό όχλο οτι η εγκληματικότητα που κυριαρχεί στην ελληνική κοινωνία οφείλεται στην χρήση ναρκωτικών που γίνεται από τους νέους. Εξετάζοντας δε οι κρατικοί ειδήμονες τα βαθύτερα αίτια του προβλήματος, σε συνεργασία με τους παράγοντες της κάθε τοπικής αυτοδιοίκησης και μετά από εξαντλητικές "δεκάλεπτες" συζητήσεις συμπεραίνουν ότι υπαίτια αυτού του κοινωνικού προβλήματος είναι "η εισαγωγή ξένων προτύπων ζωής και ο ενστερνισμός εισαγόμενων αξιών που φέρνουν σε σύγκρουση τον Ελληνα με την υπάρχουσα πραγματικότητα" και ότι διακινητές αυτών είναι οι αντιεξουσιαστές. Και όταν οι τελευταίοι εναντιώνονται στις αποφάσεις του κράτους με πορείες και άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις, τα καθήκια της εξουσίας δικαιολογούνται ότι προσπαθούν αδιάκοπα για την ανεύρεση μιας λύσης πάνω σ'αυτό το πρόβλημα, βοηθούμενοι από το λαό μέσω της τοπικής ατοδιοίκησης.

Δεν είναι λίγες οι φορές που οι δυνάμεις καταστολής οργανώνουν επιχειρήσεις τύπου "αρετής"(θυμίσου την επιχείρηση που απέτυχε παταγωδώς και αποδοκιμάστηκε από τον λαό στα Εξάρχεια) με την πρόφαση πως οι ξυλοδαρμοί σε βάρος των αναρχικών γίνονταν επειδή διακινούν αλλά και χρησιμοποιούν ναρκωτικά. Μ'αυτό τον τρόπο το κράτος υπονομεύει το αναρχικό κίνημα δυσφημίζοντας το. 'Ετσι, πριν από λίγα χρόνια ο αναρχικός είχε ταυτιστεί με ένα τύπο βίαιου ανθρώπου, ναρκομανή, και γενικά με ένα άτομο με διαταραγμένη προσωπικότητα. Αυτή η συκοφαντική εκστρατεία που άρχισε το κράτος είχε επιτυχή αποτελέσματα. Ο αναρχικός μπήκε στο περιθώριο, απομονώθηκε απ'την υπόλοιπη κοινωνία έχασε την δυνατότητα του συσχετισμού μαζί της μη μπορώντας έτσι να αρχίσει την αλλαγή της δομής της. Αυτή η απομόνωση όμως δεν διήρκεσε μεγάλο χρονικό διάστημα. Τα τελευταία χρόνια πολλά συνειδητοποιημένα άτομα του αντιεξουσιαστικού χώρου συγκρότησαν σκληρούς και σταθερούς πυρήνες (αναρχικές συσπειρώσεις) οι οποίες έχουν συμβάλλει πολύ στη διαφώτιση του λαού πάνω σ'αυτό το θέμα. Είτε με απλή προπαγάνδα (προκηρύξεις, πορείες) είτε με έμπρακτη (επιθέσεις σε εμπόρους ναρκωτικών) ξεσκέπασαν για άλλη μια φορά το αληθινό πρόσωπο του κράτους και τις άθλιες ενέργειες του.

Η ΓΛΥΚΕΙΑ ΜΑΣ ΑΜΑΛΙΑΔΑ

συνέχεια από την σ. 1

την αναγκαιότητα της απελευθέρωσης τους, ερχονται σε σύγκρουση με το στενό κοινωνικό περιβάλλον τους (οικογένεια, σχολείο, παρέα κλπ) σπάζοντας έτσι τα στεγανά των επαρχιώτικων ηθών που περιορίζουν τον γυναικείο ορίζοντα δράσης και μεταβάλλουν τις γυναίκες σε άβουλα όντα. Σε αντίθεση τώρα με όλα αυτά, οι γυναίκες μεγαλύτερης ηλικίας, βλέπουμε να αποδέχονται αδιαμαρτύρητα την υπάρχουσα κατάσταση, και να μην προσπαθούν να την αλλάξουν, μένοντας έτσι υποταγμένες στην εξουσία του άντρα.

ΔΗΜΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Δυστυχώς όμως και οι δημότες της Αμαλιάδας δεν ενδιαφέρονται ουσιαστικά για τα ζητήματα της πόλης. (Η στάση τους αυτή είναι απόρροια του οτι έχουν μάθει σε όλη τους την ζωή να μην αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους, αλλά να περιμένουν άλλους να αποφασίζουν για αυτούς). Για παράδειγμα, αναφέρουμε οτι κατά την καλοκαιρινή περίοδο που είναι συχνό το φαινόμενο των πυρκαγιών στην περιοχή μας, οι περισσότεροι από τους κατοίκους όχι μόνο δεν βοήθησαν στην κατάσβεση τους, αλλά και έδειξαν πλήρη αδιαφορία, περιμένοντας τα πάντα από τους υπαλλήλους της πυροσβεστικής και της δασικής υπηρεσίας, που με την σειρά τους περίμεναν την φωτιά να σβύσει μόνη της. Και δεν έφτανε μόνο η αδιαφορία, αλλά όταν η ομάδα μας έβγαλε ένα ταμπλώ με θέμα την καταστροφή των δασών, κάποι θερμόαιμοι τραμπούκοι έφτασαν στο σημείο να το σπάσουν με πρωτοφανές μίσος.

ΜΠΑΤΣΟΙ

Οι αστυνομικές αρχές (μπάτσοι)της πόλης μας καταναλλώνουν την όρεξη τους για δράση (!) στην καταδίωξη διαφόρων δικύκλων (τρέφουν ιδιάιτερη αδυναμία στα παπάκια), στις αδικαιολόγητες εξακριβώσεις ταυτοτήτων με στόχο τον εκφοβισμό και το σπάσιμο νεύρων και στο "σταμπάρισμα" ατόμων που δεν τους είναι αρεστά. Μέσα στις δραστηριότητες τους συγκαταλέγεται και η παροχή βοηθείας στους "αξιότιμους" εμπόρους ναρκωτικών που τυχαίνει (!) να είναι καρφιά και χαφιέδες τους. Παρόλα αυτά δε χάνουν ευκαιρία να παρεμποδίζουν κάθε ενέργεια που στρέφεται είτε εναντίον τους, είτε ενάντια στην γενικότερη κατάσταση καταπίεσης, της οποίας οι ίδιοι έχουν οριστεί "θεματοφύλακες", συκοφαντώντας τα άτομα που συμμετέχουν σ'αυτήν και εκφοβίζοντας τους ίδιους και το στενό τους περιβάλλον

ΚΟΜΜΑΤΑ

Εξετάζοντας την όλη κίνηση των κομμάτων βλέπουμε οτι μόνο τα τρία μεγαλύτερα κόμματα κάνουν αισθητή την παρουσία τους στην πόλη. Αναλυτικότερα:

α) Τα μέλη του ΠΑΣΟΚ, ευησυχασμένα καθώς είναι από την εκλογική τους νίκη, δεν κάνουν τίποτε άλλο, παρά μόνο προσπαθούν ευκαιριακά να κερδίσουν κάποιες έδρες στα κάθε λογής σωματεία. Πέρα από αυτό, αν και ελέγχουν την τοπική "αυτοδιοίκηση", και έχουν την δυνατότητα να επηρεάζουν καταστάσεις, στην πραγματικότητα δεν βοηθάνε ουσιαστικά στην καλιτέρευση της ζωής των Αμαλιαδαίων. (Πώς είναι δυνατόν άλλωστε να ήθελαν;)

β) Η ΝΔ, η οποία κατά τα πέντε τελευταία χρόνια έχει εντείνει την δραστηριότητά της (πρίν ήταν κυβέρνηση και είχε "αράξει"), μη μπορώντας να χωνέψει την δεύτερη εκλογική της ήττα, προσπαθεί να προσελκύσει νέες μάζες ψηφοφόρων βγάζοντας ταμπλώ και συμμετέχοντας στις εκλογές των διάφορων σωματείων και ενώσεων. (Πρίν από λίγο καιρό "κουφαθήκαμε" διαβάζοντας σε ταμπλώ της ΟΝΝΕΔ φράση από κείμενο του 'Οργουελ!).

γ) Η κομματική οργάνωση του ΚΚΕ της πόλης μας θυμάται ότι υπάρχει μόνο στις επαιτειακές γιορτές όπως η 17 Νοέμβρη, μνήμη του Μπελογιάννη κλπ. Ακόμα το ΚΚΕ, όπως και τα άλλα κόμματα, προσπαθεί να κερδίζει έδρες στις εκλογές των τοπικών σωματείων. Βέβαια, που και που διοργανώνει ορισμένες ομιλίες - συζητήσεις, με θέματα της τρέχουσας πολιτικής επικαιρότητας, οι οποίες όμως είναι φανερό ότι γίνονται μόνο για το ψάρεμα ψηφοφόρων.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ

Σε αντιθεση με τους παραπάνω μηχανισμούς που δρουν καταπνίγοντας ή ενσωματώνοντας ή και με τους δυό τρόπους μαζί υπάρχει, στην πόλη μας, ένα σχετικά μεγάλο "φάσμα" αμφισβήτησης ιδιαίτερα στο χώρο της νεολαίας. Στα βασικά χαρακτηριστικά του συμπεριλαμβάνεται η άρνηση, μικρού ή μεγάλου βαθμού των καθιερωμένων κοινωνικών δομών, που όμως, μερικές φορές δεν συνοδεύεται από συνειδητή θέση και πρακτική αλλά από μόδα είτε σχετική με τη ΡΟΚ μουσική είτε σχετική με την αμφισβήτηση που έχει ως κίνητρο την προσωπική προβολή.

Η ΟΜΑΔΑ ΜΑΣ

Μέσα στο χώρο της Αμαλιάδας εντάσεται η λειτουργία και η παρέμβαση της ομάδας μας όπως και όπου υπάρχει. Ο χώρος στον οποίο η ομάδα μας δρα κυρίως είναι αυτός της νεολαίας, χωρίς να λείπουν οι παρεμβάσεις στον ευρύτερο κοινωνικό χώρο που έχουν σαν αφορμή γενονότα πολιτικού και κοινωνικού ενδιαφέροντος.Οι ενέργειές μας, στους χώρους που προαναφέραμε, πιστεύουμε οτι έχουν απήχηση, η οποία όμως δεν είναι τόσο μεγάλη όσο θα θέλαμε (ελπίζουμε ότι θα μπορέσουμε σ' ένα επόμενο φύλλο να αναφερθούμε διεξοδικά στην λειτουργία και δράση της ομάδας μας).

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΜΑΛΙΑΔΑΣ

ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΜΕΣΑ

ερρίκος μαλατέστα

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΑΓΙΑΖΕΙ ΤΑ ΜΕΣΑ. Αὐτὸ τὸ ἀπόφθεγμα ἔχει γίνει ἀντικείμενο πολὺ μεγάλης κατάχρησης· στὴν πραγματικότητα ὅμως ἀποτελεῖ παγκόσμια κατευθυντήρια ἀρχή. Θὰ 'ταν ὅμως καλύτερα νὰ ποῦμε: κάθε σκοπὸς χρειάζεται τὰ μέσα του. Ἀφοῦ ἡ ἠθικὴ πρέπει νὰ ἐπιδιώκεται στοὺς σκοπούς, τὰ μέσα εἶναι καθορισμένα.

Μόλις καθοριστεῖ ὁ σκοπὸς στὸν ὁποῖο ἀποβλέπει κάποιος, συνειδητὰ ἢ ἀναγκαστικά, τὸ μεγάλο πρόβλημα τῆς ζωῆς εἶναι νὰ βρεθοῦν τὰ μέσα ποὺ, κάτω ἀπ' τὶς συγκεκριμένες συνθῆκες, ὁδηγοῦν σ' αὐτὸ τὸ σκοπὸ πιὸ οἰκονομικὰ καὶ μὲ μεγαλύτερη βεβαιότητα. Ἀπ' τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο λύνεται αὐτὸ τὸ πρόβλημα, θὰ ἐξαρτηθεῖ, στὸ μέτρο ποὺ μπορεῖ νὰ βασιστεῖ πάνω στὴν ἀνθρώπινη θέληση, τὸ ἂν τὸ ἄτομο (ἢ κόμμα) προσεγγίζει ἢ ἀποτυχαίνει νὰ πραγματοποιήσει τοὺς σκοπούς του, ἂν εἶναι χρήσιμο γιὰ τὸ σκοπό του ἢ ἄθελά του ἐξυπηρετεῖ τὸ σκοπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Στὴν ἀνακάλυψη τῶν σωστῶν μέσων, βρίσκεται ὁλόκληρο τὸ μυστικὸ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν καὶ κομμάτων, ποὺ ἔχουν ἀφήσει τὴ σφραγίδα τους πάνω στὴν ἱστορία.

Γιὰ τοὺς μυστικιστές, ὁ σκοπὸς τῶν Ἰησουϊτῶν εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ· γιὰ ἄλλους εἶναι ἡ δύναμη τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἰησοῦ. Ἑπομένως, θὰ πρέπει νὰ καταβάλουν κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ ἀποκτηνώσουν, νὰ τρομοκρατήσουν καὶ νὰ ὑποτάξουν τὶς μάζες.

Ὁ σκοπὸς τῶν Γιακωβίνων κι ὅλων τῶν ἐξουσιαστικῶν κομμάτων, ποὺ πιστεύουν ὅτι κατέχουν τὴν ἀπόλυτη ἀλήθεια, εἶναι νὰ ἐπιβάλουν τὶς ἰδέες τους πάνω στὶς ἀδαεῖς μάζες. Θὰ πρέπει ἑπομένως νὰ κάνουν κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ καταλάβουν τὴν ἐξουσία, νὰ ὑποτάξουν τὶς μάζες καὶ νὰ προσαρμόσουν τὴν Ἀνθρωπότητα στὸ Προκρούστειο κρεββάτι τῶν ἀντιλήψεών τους.

Τὸ πρόβλημα γιὰ μᾶς μπαίνει διαφορετικά· ἐπειδὴ οἱ σκοποί μας εἶναι τόσο διαφορετικοί, ἔτσι πρέπει νὰ εἶναι καὶ τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιοῦμε.

Δὲ διεξάγουμε τὸν ἀγώνα μας γιὰ νὰ πάρουμε τὴ θέση τῶ σημερινῶν ἐκμεταλλευτῶν καὶ καταπιεστῶν, οὔτε ἀκόμα παλεύουμε γιὰ τὸ θρίαμβο μιᾶς ἀφαίρεσης, ποὺ στερεῖται περιεχόμενο. Δὲν ἔχουμε τίποτα κοινὸ μ' ἐκεῖνο τὸν Ἰταλὸ πατριώτη ποὺ διακήρυξε: «Τί πειράζει ἂν πεθάνουν ἀπ' τὴν πείνα ὅλοι οἱ Ἰταλοί, ὅσο ἡ Ἰταλία εἶναι μεγάλη καὶ δοξασμένη!», οὔτε καὶ μ' ἐκεῖνο τὸ σύντροφο ποὺ ἐξομολογήθηκε πὼς δὲν τὸν ἐνδιέφερε ἂν χάνονταν τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀνθρωπότητας, προκειμένου νὰ γίνει ὁ κόσμος ἐλεύθερος κι εὐτυχισμένος...

Κατὰ τὴ γνώμη μας, ὅλη ἡ δράση ποὺ κατευθύνεται πρὸς τὴν καταστροφὴ τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς καταπίεσης, ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὸ ἀνέβασμα τοῦ ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐπίπεδου τῶν ἀνθρώπων, ποὺ τοὺς προσφέρει μιὰ συνειδητοποίηση τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς δύναμής τους καὶ τοὺς πείθει νὰ ἐνεργοῦν γιὰ λογαριασμό τους, (κοντολογῆς) κάθε δραστηριότητα ποὺ ἐνθαρρύνει ἕνα μίσος γιὰ τὴν καταπίεση καὶ ξυπνάει τὴν ἀγάπη ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, μᾶς ὁδηγεῖ πιὸ κοντὰ στοὺς σκοπούς μας κι ἀποτελεῖ ἑπομένως ἕνα καλὸ πράγμα (ποὺ ὑπόκειται μόνο σὲ μιὰ ποσοτικὴ θεώρηση: νὰ πετύχει τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα μὲ τὶς δυνάμεις ποὺ διαθέτουμε). Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, κάθε δραστηριότητα ποὺ τείνει νὰ συντηρήσει τὴ σημερινὴ κατάσταση πραγμάτων, ποὺ τείνει νὰ θυσιάσει τὸν ἄνθρωπο ἐνάντια στὴ θέλησή του γιὰ τὸ θρίαμβο μιᾶς ἀρχῆς, εἶναι κακὴ γιατὶ ἀποτελεῖ μιὰ ἄρνηση τῶν σκοπῶν μας. Ἐπιδιώκουμε τὸ θρίαμβο τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀγάπης.

Μήπως γι' αὐτὸ τὸ λόγο θὰ πρέπει ν' ἀπορρίψουμε τὴ χρήση βίαιων μέσων; Ὁπωσδήποτε ὄχι. Τὰ μέσα μας εἶναι ἐκεῖνα ποὺ ἐπιτρέπουν κι ἐπιβάλλουν οἱ συνθῆκες.

Φυσικὰ δὲ θέλουμε νὰ συντρίψουμε τὸν καθένα· θὰ θέλαμε νὰ στεγνώσουμε ὅλα τὰ δάκρυα τῆς ἀνθρωπότητας κι ὄχι νὰ εἴμαστε ὑπεύθυνοι γιὰ περισσότερα δάκρυα. Ἀλλὰ θὰ πρέπει εἴτε ν' ἀγωνιστοῦμε μέσα στὸν κόσμο ὅπως εἶναι ἢ νὰ παραμείνουμε ἀνίκανοι ὀνειροπόλοι. Θὰ ἔρθει ἡ μέρα, εἴμαστε πεπεισμένοι γι' αὐτό, ποὺ θὰ εἶναι δυνατὸ νὰ ὑπηρετήσουμε τὸ σκοπὸ τῆς Ἀνθρωπότητας, δίχως νὰ πληγώσουμε, οὔτε τὸν ἑαυτό μας, οὔτε τοὺς ἄλλους· ἀλλὰ σήμερα αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατό. Ἀκόμα κι οἱ πιὸ ἁγνοὶ κι εὐγενικοὶ ἀπὸ τοὺς μάρτυρες, ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἀφήνονταν νὰ ριχτοῦν στὰ κάτεργα γιὰ τὸ θρίαμβο τοῦ καλοῦ, δίχως ν' ἀντισταθοῦν, εὐλογώντας τοὺς διῶκτες τους, ὅπως ἔκανε ὁ μυθικὸς Χριστός, θὰ ἔκαναν κακό. Πέρα ἀπ' τὸ κακὸ ποὺ θὰ ἔκαναν στὸν ἑαυτό τους, ποὺ στὸ κάτω - κάτω θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ ὑπολογιστεῖ, θὰ ἔκαναν ὅλους ἐκείνους ποὺ τοὺς ἀγαποῦσαν νὰ χύσουν πικρὰ δάκρυα. Σὲ κάθε ἐνέργεια στὴ ζωή, ἐκεῖνο ποὺ μπαίνει πάντα εἶναι ἕνα ζήτημα ἐπιδίωξης νὰ προκληθεῖ τὸ λιγότερο κακὸ καὶ νὰ ἐπιτευχθεῖ τὸ μεγαλύτερο δυνατὸ καλό...

Εἶναι φανερὸ πὼς ἡ ἐπανάσταση θὰ γίνει αἰτία πολλῶν τραγωδιῶν καὶ πολλῶν βασάνων· ἀλλὰ ἀκόμα κι ἂν προκαλοῦσε ἑκατὸ φορὲς περισσότερα, θὰ 'ταν πάντα μιὰ εὐλογία σὲ σύγκριση μὲ τὶς δυστυχίες ποὺ ὑπάρχουν σήμερα στὸν κόσμο, σὰν ἀποτέλεσμα τῆς ὀλέθριας ὀργάνωσης τῆς κοινωνίας.

Σ' ὅλους τοὺς κοινωνικοπολιτικοὺς ἀγῶνες ὑπάρχουν κι ὑπῆρξαν πάντοτε δυὸ εἴδη ὑπνωτιστῶν.

Ὑπάρχουν ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν ὅτι δὲν εἴμαστε ποτὲ ἀρκετὰ ὥριμοι, ὅτι περιμένουμε πάρα πολλά, ὅτι πρέπει νὰ περιμένουμε καὶ νὰ ἱκανοποιούμαστε κάνοντας κατὰ καιροὺς μικρὲς προόδους μὲ τὴ βοήθεια μικρῶν μεταρρυθμίσεων... ποὺ κερδίζονται δίχως νὰ ἐπιλύσουν ποτὲ τίποτα. Κι ὑπάρχουν κι ἐκεῖνοι ποὺ συνηθίζουν νὰ περιφρονοῦν τὰ μικρὰ πράγματα καὶ ζητᾶνε ὅλα ἢ τίποτα καὶ ποὺ προωθώντας σχέδια, ποὺ εἶναι πιθανὸν τέλεια, ἀλλὰ ποὺ δὲν μποροῦν ὅμως νὰ ὁλοποιηθοῦν ἐξαιτίας τῆς ἔλλειψης ἀπαραίτητης ὑποστήριξης, ἐμποδίζουν ἢ ἐπιδιώκουν νὰ ἐμποδίσουν ἄλλους ἀπ' τὸ νὰ κάνουν τὰ λίγα ποὺ μποροῦν νὰ γίνουν.

Γιὰ μᾶς ἐκεῖνο ποὺ εἶναι πιὸ σημαντικὸ δὲν εἶναι αὐτὸ ποὺ πετυχαίνουμε... ἀλλὰ πῶς τὸ πετυχαίνουμε.

Ἂν, προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσουμε μιὰ βελτίωση τῆς κατάστασης, ἐγκαταλείψουμε τὸ βασικὸ μας πρόγραμμα καὶ σταματήσουμε νὰ τὸ προπαγανδίζουμε ἢ ν' ἀγωνιζόμαστε γιὰ νὰ τὸ πραγματοποιήσουμε· ἂν παρακινοῦμε τὶς μάζες νὰ στηρίζουν τὶς ἐλπίδες τους πάνω στοὺς νόμους καὶ στὴν καλὴ θέληση τῶν κυριάρχων μᾶλλον, παρὰ στὴ δική τους ἄμεση δράση· ἂν καταπνίγουμε τὸ ἐπαναστατικὸ πνεῦμα καὶ σταματᾶμε νὰ ὑποδαυλίζουμε τὴ δυσαρέσκεια καὶ τὴν ἀντίσταση, τότε κάθε πλεονέκτημα θ' ἀποδειχτεῖ χιμαιρικὸ κι ἐφήμερο καὶ θὰ φράζει σὲ κάθε περίπτωση τοὺς δρόμους γιὰ τὴ μελλοντικὴ κοινωνία.

Ἀλλ' ἂν ἀντίθετα, δὲν ξεχνᾶμε τοὺς τελικούς μας στόχους κι ἐνθαρρύνουμε τὶς λαϊκὲς δυνάμεις καθὼς ἐπίσης καὶ παρακινοῦμε γιὰ ἄμεση δράση κι ἐξέγερση, μπορεῖ νὰ πετύχουμε πολὺ λίγα στὴ συγκεκριμένη χρονικὴ περίοδο, ἀλλὰ θὰ ἔχουμε κάνει ἕνα βῆμα μπροστὰ στὴν ἠθικὴ προετοιμασία τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ στὴ δημιουργία ἑνὸς πιὸ εὐνοϊκοῦ κοινωνικοῦ κλίματος.

«Τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον» λέει ἕνα γνωμικό: ἂς κάνουμε ὅ,τι μποροῦμε μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε ὅλα ὅσα θὰ θέλαμε· ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ κάνουμε κάτι.

Ἕνα ἄλλο καταστροφικὸ ἐπιχείρημα ποὺ προβάλλεται μὲ εἰλικρίνεια ἀπὸ πολλούς, ἀλλὰ ποὺ ἀποτελεῖ γιὰ ἄλλους μιὰ δικαιολογία γιὰ νὰ μὴν κάνουν τίποτα, εἶναι τὸ ὅτι τὸ σημερινὸ κοινωνικὸ περιβάλλον δὲν κάνει δυνατὴ τὴν ὕπαρξη τῆς ἠθικῆς κι ὅτι συνακόλουθα εἶναι ἄχρηστο νὰ γίνονται προσπάθειες ποὺ δὲν μποροῦν νὰ πετύχουν κι εἶναι ἑπομένως καλύτερα νὰ κάνει ὅ,τι μπορεῖ καθένας γιὰ τὸν ἑαυτό του, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τοὺς ἄλλους, ἐκτὸς ἀπ' τὸ ν' ἀλλάξει τὸν τρόπο ζωῆς του ὅταν θ' ἀλλάξει ἡ κοινωνικὴ ὀργάνωση. Εἶναι φανερὸ πὼς ὅλοι οἱ ἀναρχικοὶ κι οἱ σοσιαλιστὲς καταλαβαίνουν τὰ οἰκονομικὰ γεγονότα τῆς ζωῆς ποὺ ὑποχρεώνουν σήμερα τὸν ἄνθρωπο νὰ παλεύει ἐνάντια στὸ συνάνθρωπό του κι ὁποιοσδήποτε παρατηρητὴς μπορεῖ νὰ δεῖ τὴ σημασία ἑνὸς προσωπικοῦ ἀγώνα ἐνάντια στὴ συντριπτικὴ δύναμη τοῦ σημερινοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος. Ἀλλὰ εἶναι ἐπίσης φανερό, ὅτι χωρὶς ἐξέγερση ἀπὸ μέρους τοῦ ἀτόμου, ποὺ ἑνώνεται μὲ ἄλλους οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὶς ἴδιες ἰδέες γιὰ ν' ἀντισταθεῖ στὸ περιβάλλον προκειμένου νὰ τ' ἀλλάξει, τὸ τελευταῖο δὲν πρόκειται ν' ἀλλάξει ποτέ.

Ὅλοι μας, χωρὶς καμιὰ ἐξαίρεση, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ζήσουμε περισσότερο ἢ λιγότερο, σὲ ἀντίφαση μὲ τὰ ἰδανικά μας· ἀλλὰ εἴμαστε ἀναρχικοὶ καὶ σοσιαλιστὲς ἐπειδὴ ὑποφέρουμε ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀντίφαση κι ἐπιδιώκουμε νὰ τὴν κάνουμε ὅσο τὸ δυνατὸ πιὸ μικρή. Σὲ περίπτωση ποὺ θὰ προσαρμοζόμαστε στὸ περιβάλλον, θὰ χάναμε φυσικὰ καὶ τὴν ἐπιθυμία νὰ τὸ ἀλλάξουμε καὶ θὰ γινόμαστε συνηθισμένοι ἀστοί· ἀστοὶ χωρὶς χρήματα ἴσως, ἀλλὰ καθαρὰ ἀστοὶ σ' ὅλες τὶς ἐνέργειες καὶ τὶς προθέσεις μας.

η υποτιθεμενη σοσιαλιστικη αλλαγη

Η υποτιθέμενη σοσιαλιστική κυβέρνηση αποκαλύπτει ανοιχτά πιανού κομπάρσου το ρόλο παίζει. Μέσα από τις πολιτικές εξελήξεις και ιδιαίτερα από τα πολιτικοοικονομικό μέτρα που έχει κατεβάσειδείχνει ξεκάθαρα οτι η πολιτική της γραμμή η συνέχεια της πριν από αυτήν δεξιας πολιτικής γραμμής, δηλαδή μια πολιτική εις βάρος του εργαζόμενου και προς όφελος του κάθε βιομήχανου και εργοστασιάρχη.

Ακόμα πιο κάτω θα διαπιστώσουμε οτι η σημερινή πολιτική είναι το συνεχόμενο κομματι της τότε δεξιάς. Όπου αντικειμενικά παίζεται ο ίδιος ρόλος.Φαινομενικά έχει αλλάξει την σφραγίδα και το σύνθημα. Επι δεξιάς κόσμος εξαγριωμένος και ανήσυχος, κάτι που φοβόταν ο κάθε μεγάλος εργοστασιάρχης και ο κάθε κομπιναδόρος. Και ένας ωραίος τρόπος για να καθησυχασετε την φουρτουνιασμένη θάλασσα, πλασάρουν έναν ωραι μύθο με "θα" και "όταν", σωνει και καλά εγώ είμαι εδώ και μην φοβάστε.Ψυχολογόντας την αδυναμία του κάθε ανθρώπου έπαιξαν και τον ανάλογο ρόλο, δηλαδή, τον ρόλο του προστάτη.

Όσο για την πολιτική του που είναι ένα συνεχόμενο κομμάτι της δεξιάς και είναι ενάντια σε κάθε εργαζόμενο και αγρότη,το βλέπουμε από την ανεργία που υπάρχει και που το ύψος της κυμαίνεται σε 400.000 από τις μικροεπιχειρήσεις που όλο και κλείνουν, από κάθε κινητοποίηση που γίνεται και συμμετέχουν χιλιάδες εργάτες, και από τις χωματερές που υπάρχουν και ο κάθε αγρότης από το να ψοφίσει της πείνας, θάβει την παραγωγή του, το μόχθο του, τον ιδρώτα του και στον τρίτο κόσμο και σε άλλες χώρες οι άνθρωποι λιμοκτονούν.

Πέρα από το θάψιμο της αγροτικής παραγωγης ήρθε και το θάψιμο του ίδιου του καλιεργητη του ίδιου του εργάτη.Κάτι που φέρνει περισσότερα κέρδη στις Πολυεθνικές δηλαδή ο αστός αστότερος και ο προλετάριος πιο προλετάριος.

Όλα αυτά είναι σχέδια και αποφάσεις της ΕΟΚ και η κυβέρνηση σαν ένα από τα πολλά γρανάζάκια που γυρίζουν φέρνει πιό πολλά κέρδη στους μεγαλοεπιχειρηματίες.

Δηλαδή όπως συνεχίζει ο ρυθμός της ζωής, και το μέλλον μας, ο καπιταλισμός θα μας φροντίσει όπως μας αξίζει δηλαδή θα μας έχει από μια πολύμορφη κάσα για να χωθούμε μέσα.

Αν δεν δράσουμε οργανωμένα ενάντια στον καπιταλισμό που μας έχει καταντήσει δούλους, ζωντανούς-νεκρούς...

ΜΑΖΕΣ

Όταν η μάχη πήρε τέλος
Κι ο μαχητής σκοτώθηκε, κάποιος τον πλησιάζει
Και του λέει:"Μην πεθάνεις, σ'αγαπώ τόσο πολύ"

Μ'αλίμονο το πτώμα μένει πτώμα.

Μετά τον πλησιάζουν δύο και του λένε πάλι:
"Μην μας αφήνεις. Κουράγιο. Γύρισε στη ζωή"

Μ'αλίμονο το πτώμα μένει πτώμα.

Κατόπιν ήρθαν είκοσι, εκατό, χίλιοι, πεντακόσιες
χιλιάδες,
ολολύζοντας: "Τόση αγάπη και να μην μπορούμε να
πατήσουμε τον θάνατο"

Μ'αλίμονο το πτώμα μένει πτώμα.

Εκατομμύρια ψυχές τον περικύκλωσαν με
Μια κοινή ικεσία: "Μείνε, αδερφέ!"

Μ'αλίμονο το πτώμα μένει πτώμα.

Τέλος όλοι οι κάτοικοι της γης τον περικύκλωσαν

Το πτώμα συγκινήθηκε τους κοίταξε με θλίψη

Ανασηκώθηκε αργά
Αγκάλιασε τον πρώτο τυχόντα
Κι αρχίνησε να περπετά...

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

«Η Προπαγάνδα και η Αστυνομία, οι φυλακές και τα σχολεία οι παραδοσιακές αξίες και η παραδοσιακή ηθική, όλα ενισχύουν την εξουσία των λίγων και πείθουν η εξαναγκάζουν τους πολλούς ν' αποδεχτούν ενα βάρβαρο εξευτελιστικό και παράλογο σύστημα»

SOLIDARITY

Το σχολείο υπάρχει για να εξυπηρετεί τις ανάγκες της εξουσιαστικής κοινωνίας. Ετοιμάζει ανθρώπους (ρομπότ) που εύκολα θα δεχτούν τους κοινωνικούς διαχωρισμούς και την ανισότητα και θα τα αναπαράγουν, πράγμα που χρειάζεται το σύστημα για να επιζήσει.

Αυτό γίνεται με τη «νεκρή γνώση» που παρέχει.

Η «νεκρή γνώση» διδάσκεται απο ανθρώπους ανάξιους δούλους του συστήματος που «παπαγαλίζουν» την ύλη που το σύστημα τους διέταξε. Αυτοί, δάσκαλοι και καθηγητές, είναι υπεύθυνοι να επιβάλουν «σιγή νεκροταφείου» στο σχολικό χώρο μέσα απο απαγορεύσεις και κανονισμούς ώστε η «πλύση εγκεφάλου» να γίνεται ήσυχα. Την κοινωνική «σιγή νεκροταφείου» τη χρειάζεται ιδιαίτερα σήμερα το φιάσκο του «σοσιαλιστικού μετασχηματισμού» για να πραγματοποιήσει τη χειραγώγηση των νέων. Αυτό το «πατρικό» και γεμάτο «κατανόηση» πλησίασμα γίνεται απο υφυπουργεία - υπουργεία και τους κομματικούς οργανισμούς. Το σχολείο μοιράζει ρόλους, του εκπαιδευτή και του εκπαιδευόμενου, έτσι προετοιμάζει τους μαθητές να αποδεχτούν τους αυριανούς κοινωνικούς ρόλους, όπως του αφεντικού και του δούλου, του διευθυντή και του εργάτη, του επιστήμονα κάτοχου της γνώσης και του απλού ανθρώπου που τη δέχεται υποταγμένος κ.λ.π. Έτσι κάνει τη γνώση θρησκευτικό δόγμα και γίνεται υποχρεωτική η αφομοίωσή της. Το αποτέλεσμα είναι να δημιουργούνται καταπιεσμένα όντα, υποταγμένα με εξουσιαστική συνείδηση, όπως ήταν δηλαδή και αυτοί που τους δίδαξαν. Έτσι διατηρείται η κοινωνική σαπίλα. Η εξουσία περνάει τη λογική της και την οργάνωσή της στα σχολεία. Μέσα απο τις μαθητικές κοινότητες και την απάτη των δεκαπενταμελών χειραγωγεί τους μαθητές, βάζοντας τους στα δικά της «μέτρα» ώστε να εκτονώνεται η αντίδρασή τους.

Ο μαθητικός συνδικαλισμός όμοιος με τον συνδικαλισμό σ' άλλους κοινωνικούς χώρους, με τα αιτήματα για μερική βελτίωση της καταπίεσης αντικατέστησε την ωμή καταπίεση του κράτους με την αυτοκαταστολή και την αυτοπειθαρχία των μαθητών για να βελτιώσουν την σκλαβιά τους και όχι να την ανατρέψουν. Μεγάλες υπηρεσίες στα σχέδια της εξουσίας και του συστήματος δίνουν τα κομματικά τους όργανα που τείνουν να ελέγξουν πλήρως το μαθητικό κίνημα και να το κατευθύνουν στον ρεφορμισμό και την «άκακη» συμπεριφορά. Σε νεκρόφιλες πορειούλες τύπου Νοέμβρη και σε γιορτούλες φεστιβάλ που οι νέοι μάθαιναν να γιορτάζουν και να χορεύουν στο ρυθμό της εξουσίας. Αυτό που μάταια πάνε να κρύψουν και να το κάνουν μουσειακό αξιοθέατο είναι το αίτημα για κοινωνική ανατροπή το Νοέμβρη του 73 και όχι στροφή απο το φασισμό στη «δημοκρατία» των νευρωτικών όπως και η καθημερινή άρνηση του σχολείου και της σχολικής μιζέριας μέσα απο κοπάνες, αντιγραφές, φασαρίες κ.λ.π.

Μπροστά στο ταξικό σχολείο που θέλουμε να ανατρέψουμε για να γίνει η γνώση παιχνίδι με την απόλαυση της ζωής και όχι αποστήθιση θανάτου, οι αντιεξουσιαστές μαθητές και μη θα δράσουμε καταλυτικά μέσα του και θα σαμποτάρουμε τους θεσμούς του όπως και σ' όλους τους κοινωνικούς χώρους. Προτείνουμε αυτόνομη δράση έξω από τα πλαίσια που ο μαθητικός συνδικαλισμός βάζει, προεδρία δεκαπενταμελή κλπ. για πιο άνετη χειραγώγηση του μαθητή. Γι' αυτό πρέπει να απαιτήσουμε συνελεύσεις και εκδηλώσεις ελευθεριακές στα σχολεία χωρίς την παρουσία η επίβλεψη καθηγητή με όποιο περιεχόμενο θα κρίνουμε, καθορίζοντας εμείς το πότε και το γιατί. Ταμπλώ με ανακοινώσεις οποιουδήποτε περιεχομένου χωρίς λογοκρισία η απαγόρευση. Κατάληψη αιθουσών για τους σκοπούς μας. Κατ' αυτό το τρόπο θα γίνει η αυτοοργάνωση του μαθητικού κινήματος, παίρνοντας περιεχόμενο αντιεξουσιαστικό, προωθώντας την ελευθερία, την φαντασία, την απόλαυση του έρωτα και της ζωής.

Ας απαιτήσουμε την κατάργηση των βαθμών και των εξετάσεων εισαγωγικών και μη, των διαταγμάτων που επιβάλλουν την «κόσμια συμπεριφορά» την ηθική της εξουσίας και τον τρόπο ζωής που το σχολείο θέλει.

Την κατάργηση των πειθαρχικών διώξεων, αποβολών, των απουσιών και της υποχρεωτικής παρακολούθησης των μαθημάτων.

Προτρέποντας σε αποχή από παρελάσεις και άλλες τέτοιες απάτες που προωθούν τον σωβινισμό και τον πατριωτισμό, άθλιες αξίες στα μυαλά των νέων.

Έτσι το σχολείο θα γίνει το ίδιο ο χώρος της αμφισβήτησής του

Γιατί προετοιμάζοντας ανθρώπους «ρομπότ» που θα αποδεχτούν τους ρόλους που η εξουσία θα δώσει στην αρχή με κάποιους βαθμολογικούς καταλόγους η απολυτήρια, μετά με το ρόλο του εφησυχασμένου φοιτητή, του κολασμένου εργάτη, του αυτοκτονημένου φαντάρου, του νευρωτικού οικογενειάρχη, του φιλήσυχου πολίτη, που θάχει «δικαιώματα» και «υποχρεώσεις» και μηδαμινό έλεγχο της ζωής του προετοιμάζει και την ανατροπή του.

Ας προωθήσουμε τη ρήξη με την «αυθεντία» της ιεραρχίας και της εξουσίας του καθηγητή

Ας γίνει το σχολείο ο χόρος που θα ανατραπεί, με την προοπτική της ολικής ανατροπής της κοινωνίας

Ας προχωρήσουμε σε καταλήψεις και αποχές σαμποτάροντας τη λειτουργία του σχολείου.

Για μια αντιεξουσιαστική κοινωνία όπου η γνώση θάναι χαρά και η χαρά γνώση. Χωρίς διαχωρισμούς και μισθωτούς σκλάβους, δούλους του εμπορεύματος και του κεφαλαίου.

ΚΑΤΩ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΑΣ ΞΕΣΚΕΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΑΤΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗΣ

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΤΑΞΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

ΟΥΡΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

-Ουάου!!! Άνθρωποι μ'ακούτε;
Είμαι 'γω ο τρελός εξόριστος,
ο δικός σας εξόριστος.Εσείς με εξορίσατε!
-Ουάου Άνθρωποι μ'ακούτε;
Σας φωνάζω μέσα από την φυλακή μου!
Γιατί ακόμη και μια φυλακή, μπρος στον
κόσμο σας είναι πιο ελεύθερη.
Μέσα από την ελεύθερη φυλακή μου...!
Γιατί ακόμη και μια φυλακή μπρος στον κόσμοσας
είναι πιο ελεύθερη!
-Ουάου!άνθρωποι μ'ακούτε;
Είμαι εγώ ο διεφθαρμένος ονειροπόλος!
Γιατί δεν με κοιτάτε; Γιατί μου γυρίζετε
τις πλάτες;
Σιχαίνεστε την όψη μου;
Μα εσείς την φτιάξατε έτσι!Το ξεχνάτε;
-Ουάου!!άνθρωποι γιατίκλείνετε τα αυτιά σας;
Με βαριέστε; Θέλετε να με ξεχάσετε;
Μα είχατε πει πως μ'αγαπάτε!!Με κοροϊδεύατε;;
-Ουάου!!άνθρωποι μ'ακούτε;
Μα γιατί σέρνεστε στο χώμα;
Γιατί βουτάτε το πρόσωπό σας στις λάσπες;
Γιατί μπουσουλάτε προς το μέρος μου;
Θέλετε να με σκοτώσετε;!.
Γιατί κρατάτε μαχαίρια; Γιατί κρατάτε σύριγγες;
Γιατί κρατάτε μπιστόλια με σιγαστήρα;
Γιατί ανοίγετε την φιάλη του υγραερίου;
Γιατί την πετάτε μες στο κελί μου;
Θέλετε να πεθάνω;
Για να σταματήσει το ουρλιαχτό μου;
Όχι ποτέ δεν θα σταματήσει το ουρλιαχτό μου!!!
Αυτή είναι η εκδίκησή μου...!
-Ουάου!!Ουάου!! Γιατί σφίγγετε τα μελίγγια σας,
άνθρωποι;

Σας ενοχλεί το ουρλιαχτό μου;
Μα αυτό τον σκοπό έχει!!Να υποφέρετε!
Όσο είναι δυνατό! Να σαπίζετε εσωτερικά!
Να βρωμάτε στο μυαλό!!
Αυτός είναι ο στόχος μου. Αυτό είναι το ουρλιαχτόμου!
Είναι το τραγούδι της χαμένης αγάπης!!
Είναι οι χαμένες ώρες διαβάσματος για να πετύχω
τίποτα!!

Είναι ο κόσμος σας ο γεμάτος καταπίεση και δυστυχία
Αυτό είναι το ουρλιαχτό μου!!
-Ουάου!!είναι η τρέλα που μου φυτέψατε στο κεφάλι
Με την ψευτιά σας. Με την καταπίεσή σας. Με την
βρωμιά σας!

-Ουάου!'ουρλιάζω από την φυλακή μου για να με
ακούτε κάθε στιγμή της νεκρής ζωής σας!!!
Κάθε στιγμή που διαβάζετε! ή χορεύετε! ή περπατάτε! ή ταξιδεύετε! ή χειροκροτάτε! ή τρώτε!
ή κοιμάστε! ή κλαίτε! ή γελάτε! ή πεθαίνετε!
-Ουάου!!Δικό σας είναι!!Δικός σας είμαι!!
Εσείς είστε οι αρχηγοί μου!!
-Ουάου!! Σας μισώ...
-ΟΥΑΟΥ!!! για πάντα...

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ - ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ

Εμείς, οι αναρχικοί του Πύργου, της Πάτρας και της Αμαλιάδας καλούμε άτομα και ομάδες από όλη την Ελλάδα σε συνάντηση γνωριμίας και προβληματισμού πάνω σε θέματα που αφορούν τον αναρχισμό

Τα θέματα θα έχουν σχέση με τους τρόπους παρέμβασης σε διάφορους χώρους (εργατικό, φοιτητικό μαθητικό, εργαζόμενη νεολαία), εκσυγχρονισμό του κράτους, αναρχικοί και πάλη των τάξεων, και οποιοδήποτε άλλο θέμα θιγεί και προταθεί για συζήτηση.

Σαν τόπο συνάντησης προτείνουμε την Πάτρα , στις 18,19, και20 Απρίλη.

Για περισσότερες πληροφορίες στο Κέντρο Αντιπληροφόρησης. Καναχάρη 140 ΠΑΤΡΑ.

Πρωτοβουλία Αναρχικών Πύργου, Πάτρας, Αμαλιάδας.